

19 במרץ 2026

לכבוד
עו"ד גלי בהרב-מיארה רב-ניצב קובי שבתאי נצ"מ תמר ליברטי
היועצת המשפטית לממשלה מפכ"ל משטרת ישראל מ"מ היועץ המשפטי למשטרת ישראל

בדוא"ל

שלום רב,

הנדון: אלימות נגד עיתונאים ומניעת סיקור עיתונאי

סימוכין: מכתבינו מימים 16.6.2024, 26.1.2025, 23.6.2025

ביום 17.3.2026 המשטרה תקפה באלימות שורה של עיתונאים, אשר תיעדו את יחסה האלים והמבזה כלפי מתפללים אשר התפללו מחוץ לחומות העיר העתיקה את תפילת הערב של הרמדאן. השוטרים גידפו את העיתונאים, דחפו אותם ועלבו בהם, הכו קשות את חלקם, באופן שהוביל לשבירת ידה של עיתונאית, שברו את עדשת המצלמה של אחד הצלמים והחרימו את כרטיס הזכרון של מצלמותיו, ועיכבו חלק מהעיתונאים. כל זאת בניגוד חריף לדין ותוך הפרה בוטה של הזכות החוקתית לחופש הביטוי ולחופש העיתונות.

מאחר שאין זו פנייה ראשונה בעניין אלימות קשה כלפי עיתונאים ופגיעה בהם או החרמת ציודם, נבקש כי ההנחיות יחודדו בפני השוטרים בשטח באופן שיבהיר את החובה לאפשר את עבודת העיתונאים. כן נבקש לחקור את האירועים שיתוארו ולנקוט בהליכים נגד השוטרים האלימים, ולהשיב לעיתונאי פ"א את ציוד הצילום שנלקח ממנו.

להלן הטעמים לפנייתנו:

1. מאז פרוץ מלחמת "שאגת הארי" מגבילה המשטרה את כניסתם של מתפללים מוסלמים לאלאקצא. להרחבה על התופעה ועל אי חוקיותה, ראו, כאמור, מכתבנו מאתמול, 18.3.2026.
2. ביום 17.3.2026 בערב, במהלך תפילת התראוויה, הורתה המשטרה למתפללים לעבור ממקום למקום. אחרי שהמתפללים פעלו כפי שהונחו, הם נדרשו על ידי השוטרים לעבור ולהתפלל במתחם סמוך לשער האריות. המתפללים עשו כן, ועיתונאים וצלמים מגופי תקשורת שונים ליוו אותם.
3. עם הגעת המתפללים לאותו מתחם הם פוזרו על ידי המשטרה באמצעות רימוני הלם. המתפללים ברחו מהמקום, ובינתיים שוטרים נכנסו למקום והחלו להרביץ לעיתונאים. צלם העיתונות פ"א פנה לשוטרים והסביר שמדובר בעיתונאים שלא עברו על שום איסור. בתגובה הוא הותקף באלימות, רותק לרצפה והוכה בחוזקה בראשו. הוא הסביר שהוא עיתונאי אך ללא הועיל. להיפך, כאשר ניסה להסביר שההתנהלות מנוגדת לחוק נאמר לו מאחד השוטרים שהוא [השוטר] החוק במקום, בעודו ממשיך להכות אותו.

4. לאחר שהשוטרים הפסיקו להכות את א', הם לקחו את ציוד הצילום שלו, חרף התנגדותו, וכן את תעודות העיתונאי שלו. לאחר שהושבו לו התעודות וציוד הצילום, גילה שעדשת אחת המצלמות שבורה ושכרטיסי הזיכרון של המצלמות נעלמו. כאשר פנה לשוטרים וביקש שכרטיסי הזיכרון יושבו, הוא נתקל באלימות ובקללות. פניותיו לדוברות המשטרה בבקשה לקבל את כרטיסי הזיכרון העלו חרס.

ראו תיעוד של שוטרים מרתקים את א' לרצפה: [התמונה הוסרה]

ריתוק ותקיפת עיתונאי נוסף: [התמונה הוסרה]

5. העיתונאית ע"ס מ-CNN נכחה גם היא במקום. היא מספרת סיפור דומה: המשטרה טרטה את המתפללים מאזור אחד לאחר, עד שהתבקשו לעבור להתפלל במתחם האמור, שם מיד ספגו רימוני הלם והתפזרו. מיד לאחר מכן שוטרים תקפו עיתונאים במקום. ס' מתארת גם היא את תקיפתו של א'. לדבריה, היא ועיתונאים אחרים פנו לשוטרים במקום והסבירו שהאלימות מופנית כלפי עיתונאים, אך ללא הועיל. ס' תיעדה את האלימות שהופנתה כלפי א' ועיתונאים אחרים באמצעות מצלמת הטלפון הנייד שלה. שוטר תפס את ידה הימנית שאחזה בטלפון הנייד וניסה לקחת ממנה את המכשיר. הוא משך את ידה אחורנית בכוח רב עד כדי כך שהיד של ס' נשברה.

6. מעדויות של עיתונאים נוספים שנכחו באזור, בהם העיתונאי מ"א מרשת אנדלו, עולה תיאור דומה. לדבריהם, גם כאשר הם פנו לשוטרים במקום והבהירו כי קרבנות אלימות המשטרה הם עיתונאים, זכו בתגובה לגידופים ודחיפות.

7. התנהלות המשטרה עומדת בניגוד חריף לחובתה להגן על עיתונאים ועל עבודת הסיקור העיתונאי. נזכיר מושכלות יסוד, לפיהן חובתה של המשטרה להגן על עיתונאים הזקוקים להגנה מפני תוקפים ובוודאי שלא להפעיל כלפיהם אלימות או לעצורם ללא סיבה. חובה זו חלה ביתר שאת מקום בו מדובר בהגנה על עיתונאים ועל עבודת הסיקור העיתונאי, וזאת לאור האינטרס החברתי בדבר קיום עיתונות חופשית ומרכזיותו של חופש העיתונות בחברה דמוקרטית (דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין אורבך, פ"ד סז(1) 667, 725 (2014)).

8. חובה זו עוגנה בנוהל 221.110.04 בעניין הסדרת התנהלות משטרת ישראל מול גורמי תקשורת באירועים מבצעיים, אשר גובש בעקבות עתירה שהגשנו (בג"ץ 6118/17 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל (1.11.2018)). הנוהל, כפי שמעודכן ליום 15.1.2025, קובע מפורשות בסעיף 6, כי המשטרה מחויבת לאפשר את הסיקור העיתונאי בהיותו חלק ממימוש הזכות לחופש ביטוי, חופש עיתונות וזכות הציבור לדעת. הנוהל אף קובע, כי יש לאפשר לעיתונאים להכנס לזירת אירוע ולסקרה אף אם הכניסה לזירה נאסרה על מי שאינם גורמי תקשורת (סעיף 7). נקבע, כי מפקד אירוע ראשי להגביל את הכניסה של גורמי תקשורת לזירת אירוע במקרים חריגים ורק אם קיים חשש ממשי לפגיעה בחיי אדם או בשלמות גופו, אם בנסיבות העניין עולה חשש שכניסת כלי תקשורת תשבש מהלכי חקירה, תביא לפגיעה חמורה בפרטיות אדם או תוביל להפרה של צו לסגירת שטח. קצין בדרגת תת ניצב ראשי להגביל או למנוע גישה של גורמי תקשורת לזירת אירוע אם קיים חשש ממשי לפגיעה בשלמות גופם, לכך שכניסתם תסלים אווירה של אלימות לרמה שעלולה לסכן חיי אדם, ולאחר ששוכנע שאין אפשרות אחרת להתמודד עם הנסיבות, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות מניעת כניסת גורמי תקשורת לזירה. במצבים אלו על תת הניצב לשקול לאפשר

גישת גורמי תקשורת לזירה באמצעות ליווי שוטרים או לזמן מוגבל או באמצעים אחרים שיאפשרו סיקור תקשורתי (סעיף 8).

9. ממכתבינו שבסימוכין ומהאירוע המתואר במכתב זה ניכר, כי הנוהל אינו מקוים, וכי אף אחד מהתנאים להגבלת גישה של עיתונאים לזירה לא התקיים. עולה חשש ממשי כי הניסיון למנוע את עבודת העיתונאים הונע משיקולים זרים, ובפרט ניסיון למנוע את תיעוד יחסם האלים של שוטרים כלפי מתפללים וכלפי הקולגות שלהם. מכל מקום, הגבלת סיקור עיתונאי לא כוללת את הרשות לגדף, להחרים ציוד או לתקוף באלימות קשה עיתונאים.

10. לאור העובדה שאין מדובר באירוע נקודתי, אלא בהתנהלות חוזרת, נבקש:

(א) חידוד ההנחיות מול השוטרים בשטח והבהרת החובה לאפשר לעיתונאים לעשות עבודתם נאמנה.

(ב) חקירת האירוע ונקיטת הליכים נגד השוטרים שתקפו עיתונאים (ומתפללים).

(ג) השבת כרטיסי הזיכרון של מצלמתו של פ"א לבעליהם.

11. נודה על תשובתכם.

בכבוד רב ובברכה,

הגר שחטר, עו"ד